

באה ארץ להרגה, והשכמת לעזבה

פתרון האכזבה

אל תישן עדין, ילד,
פקח עינה בחשכה,
והקשב לשיר הערש שכתבתי בשבילה.

כל שנה ביום-הלדת,
מתנות ומסכה.
הנה,
עוד מעט מגיע יום הולדתך הבא.

שש-עשרה נחגג אחרת:
צו גיוס במקום עוגה
(לא צריך לקטע זרת,
רק להיות קצת משגע).

הזהר מאמא-אבא וממה שהם אומרים
על צבא
ועל מולדת
(לא עליך הם שומרים).

אל תלך לבית-הסתר.
לא צריך עוד גבורים.
אוהבך
הם אויבך:
המורים וההורים.

אַל תִּלְךָ לְבֵית־הַסֵּפֶר.
אַל תִּלְמַד עוֹד מִלְחָמָה.
שָׂכַח מִהֲנַצַּחַת הָאֵפֶר
וּמִדָּגַל הָאֲמָה.

שִׁיר חֲבֵרְתִּי לְאֻזְנֶיהָ עִם פְּתוֹן הָאֲכֹזָה:
בָּאָה אֶרֶץ לְהַרְגָּה,
וְהַשְׁכַּמְתָּ לְעֹזְבָה.

אנוכי מאבותיי

הִיָּה הָיוּ גִצִּי־מִפּוֹחַ. דָּג־מָלוּחַ.
קִמְץ־אֶלֶף "א" עַל לוּחַ.
בְּבֵת אַחַת הַכֹּל הִשְׁתַּקְּה,
סֵלֶק, רִפּוֹ, שְׁנָה, רִתֶּק.

יִרְשֶׁתָּ גַם־דְּפָקָתָּ.
עִמְלָתָּ גַם־פִּהָקָתָּ.

מֵאֵז נָדַם הָרוּחַ. רָקַב תַּפּוּחַ.
אֶפְלוּ הֶחָרוּז שָׁכַב לָנוּחַ.
זָהַב־הַתַּפּוּזִים נִשְׁחַקְה.
הֶלְבְּנָה כְּסֻתָּה אֲבָק.

שׁוּב דְּפָקָתָּ וִירְשֶׁתָּ.
וְהַפְּצָצָתָּ וְגִרְשֶׁתָּ.

עֲכָשׂוּ הָרַחֹב שְׁטוּחַ. הֶדֶם מְרוּחַ.
הַיָּד קְטוּעָה וְהַפְּנִקָס פְּתוּחַ.
זָרִם־הַחֲשָׁמַל גָּתֶק.
זִמְזוּם־הַפְּנָסִים נִפְסָק.

יִרְשֶׁתִּי וְנִדְּפָקָתִי גַם אֲנִי.
מִתִּי יָבוֹא תוֹרוֹ שֶׁל בְּנִי?